

N:o 18.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, med förslag till lag om ändrad lydelse af 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885; gifven Stockholms slott den 15 december 1893.

Under återopande af bifogade, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll vill Kongl. Maj:t härmed, jemlikt § 87 regeeringsformen, föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

om ändrad lydelse af 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885.

Häri genom förordnas, att 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885 skall erhålla följande ändrade lydelse:

I stad, der poliskammare finnes, utöfvar poliskammaren i fråga om lösdrifvares behandling den myndighet, som enligt denna lag tillkommer Konungens befallningshafvande; dock må poliskammare ej förordna om frigifning enligt 13 §.

I stad, der polismästare finnes, må denne och i annan stad Konungens befallningshafvande kunna förordna poliskommissarie eller annan polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger stadsfiskal.

För köping eller annat område å landet, för hvilket ordningsstadgan för rikets städer är i tillämpliga delar gällande, må ock Konungens befallningshafvande kunna förordna polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger länsman.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

O S C A R.

Aug. Östergren.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms lott fredagen den 10 november 1893,

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTÖM,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve LEWENHAUPT,
 Statsråden: friherre VON ESSEN,
 friherre ÅKERHIELM,
 ÖSTERGREN,
 GROLL,
 WIKBLAD,
 GILLJAM,
 friherre RAPPE,
 CHRISTERSON.

Departementschefen statsrådet Östergren anmälde i underdånighet:

Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i Vesternorrlands län i skrifvelse den 18 november 1891 gjorda underdåniga framställning om tillägg till lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885, äfvensom de af Kongl. Maj:ts öfrige befallningshafvande samt justitiekanslersembetet öfver berörda framställning afgifna underdåniga utlåtanden.

Efter att hafva redogjort för framställningen och de deröfver afgifna utlåtandena, anmälde föredraganden, att han med anledning deraf låtit inom departementet upprätta ett så lydande förslag till lag om ändrad lydelse af 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885.

Häri genom förordnas, att 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885 skall erhålla följande ändrade lydelse:

I stad, der poliskammare finnes, utöfvar poliskammaren i fråga om lösdrifvares behandling den myndighet, som enligt denna lag tillkommer Konungens befallningshafvande; dock må poliskammare ej förordna om frigifning enligt 13 §.

I stad, der polismästare finnes, må denne och i annan stad Konungens befallningshafvande kunna förordna poliskommissarie eller annan polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger stadsfiskal.

För köping eller annat område å landet, för hvilket ordningsstadgan för rikets städer är i tillämpliga delar gällande, må ock Konungens befallningshafvande kunna förordna polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger länsman.

Härefter hemstälde föredraganden, att öfver berörda lagförslag högsta domstolens yttrande skulle, för det ändamål 87 § regeringsformen angifver, genom nôte ur protokollet infordras.

Denna af statsrådets öfrige ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen i nåder bifalla.

Ex protocollo

Carl Boheman.

Utdrag af protokollet öfver lagärenden, hållet uti Kongl. Maj:ts högsta domstol torsdagen den 23 november 1893.

Andra rummet.

Närvarande:

Justitieråden: GLIMSTEDT,
NORBERG,
LILIENBERG,
HUSS,
ISBERG,
LINDBÄCK,
WIJKANDER.

Tillförordnade byråchefen för lagärenden, konstituerade revisionssekreteraren Cassel föredrog i underdånighet:

Nôte ur protokollet öfver justitiedepartementensärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 10 innevarande månad, hvarmedelst, för det ändamål 87 § regeringsformen angifver, högsta domstolens yttrande blifvit infordradt öfver följande inom justitiedepartementet utarbetade förslag till

Lag

om ändrad lydelse af 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885.

Härigenom förordnas, att 16 § i lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885 skall erhålla följande ändrade lydelse:

I stad, der poliskammare finnes, utöfvar poliskammaren i fråga om lösdrifvares behandling den myndighet, som enligt denna lag tillkommer Konungens befallningshafvande; dock må poliskammare ej förordna om frigifning enligt 13 §.

I stad, der polismästare finnes, må denne och i annan stad Konungens befallningshafvande kunna förordna poliskommissarie eller annan polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger stadsfiskal.

För köping eller annat område å landet, för hvilket ordningsstadgan för rikets städer är i tillämpliga delar gällande, må ock Konungens befallningshafvande kunna förordna polisman att fullgöra hvad enligt denna lag åligger länsman.

Högsta domstolen lemnade förslaget utan anmärkning.

Ex protocollo

Carl Boheman.

Utdrag af protokollet öfver justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott fredagen den 15 december 1893,

i närvaro af:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve LEWENHAUPT,
 Statsråden: friherre VON ESSEN,
 friherre ÅKERHJELM,
 ÖSTERGREN,
 GROLL,
 WIKBLAD,
 GILLJAM,
 friherre RAPPE,
 CHRISTERSON,
 Justitieråden: AHLGREN,
 WIJKANDER.

Departementschefen statsrådet Östergren anmälde i underdånighet:

att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesternorrlands län hemställt, att då lagen angående lösdrifvares behandling den 12 juni 1885, hvilken lag i 16 § medgäfvde, att polismästare i stad, der sådan tjänsteman funnes, och att i annan stad Kongl. Maj:ts befallningshafvande kunde förordna poliskommissarie eller annan polisman att fullgöra hvad enligt nämnda lag åläge stadsfiskal, icke innehölle någon dylik bestämmelse beträffande landet, men, enligt hvad erfarenheten visat, ett motsvarande stadgande i fråga om landet vore behöfligt, Kongl. Maj:t täcktes i nåder föranstalta, att lagen härutinnan full-

ståndigades så, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länen tillerkändes rättighet att på landet i allmänhet eller åtminstone inom samhälle, för hvilket ordningsstadgan för rikets städer vore i tillämpliga delar gällande, förordna polisman att fullgöra hvad enligt ifrågavarande lag åligger länsman;

att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i öfriga län afgifvit infortrade yttranden i ämnet, hvilka utvisade, att saknaden i omförmälda lag af sådan bestämmelse för landet, som motsvarade den i 16 § för stad gifna, medförde afsevärda olägenheter, så vidt anginge köpingar och andra orter med mera sammanträngd befolkning, men att dylik bestämmelse icke kunde anses tjenlig och nödvändig för den öfriga landsbygden;

att justitiekanslersembetet, som jemväl afgifvit utlåtande i ärendet, på grund af Kongl. Maj:ts befallningshafvandes yttranden förordat ett tillägg till oftanämnda lagparagraf, hvarigenom Kongl. Maj:ts befallningshafvande bemyndigades att för köping och annat område å landet, för hvilket ordningsstadgan för rikets städer vore i tillämpliga delar gällande, förordna lämplig polisman att fullgöra hvad enligt nämnda lag ålåg länsman;

samt att, sedan ett lagförslag i den rigtning, som sålunda af justitiekanslersembetet anvisats, inom justitiedepartementet blifvit uppsatt och, på sätt statsrådsprotokollet för den 10 nästlidne november visar, högsta domstolens yttrande deröfver infortrats, så hade sådant yttrande numera afgifvits.

Då högsta domstolen lemnat lagförslaget utan anmärkning, hemställde departementschefen, att Kongl. Maj:t täcktes, jemlikt 87 § regeringsformen, till Riksdagens antagande öfverlemna det samma.

Med bifall till denna af statsrådets ledamöter biträdade hemställan, förordnade Hans Maj:t Konungen, att till Riksdagen skulle i ämnet aflåtas nådig proposition af det innehåll, bil. A till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Aug. von Hartmansdorff.
